

DESCOPERIT

Fapte care au fost ascunse spre paguba multor milioane de oameni sunt date acum la lumină spre ocrotirea și folosul Dumneavoastră.

PURGATORIU
IERTAREA PĂCATELOR
SUPREMATIE
STÂNCĂ
URMAȘI
CHEI
BISERICA
ICOANE
PĂRINȚI
TREIME

Dorința
Dumneavoastră
va fi
împlinită

DESCOPERIT

Fapte cari au fost ascunse spre paguba multor milioane de oameni sunt date azi la lumină spre ocrotirea și folosul Dumneavoastră.

Dorința Dumneavoastră va fi împlinită

Purgatoriu
Iertarea păcatelor
Supremație
Stâncă
Urmași

Chei
Biserica
Icoane
Părinți
Treime

TIP. ROMÂNE UNITE
Calea Rahovei No. 42
București

EI N'AU ISCĂLIT ÎN ZADAR, acei 2.630.000 de onești catolici, protestanți iudei și oameni fără confesiune cari au scris în anul 1936 petițiunea lui „U. S. Federal Communications Commision” și stațiunilor de radio ale Americii. Ei au cerut o discuțiune publică la radio. Se hotărâse discutarea unor astfel de lucruri cari sunt de cea mai mare importanță pentru mântuirea omenirii, și anume printr'un funcționar înalt al Ierarhiei romano-catolice și Judecătorul Rutherford, pe care Ierarhia îl acuză. Întrucât nici până acuma n'a sosit răspuns la petițiunea trimisă în 2 Noembrie 1936 la Comisiunea din Washington, D.C., Judecătorul Rutherford publică în această broșură partea sa din discuțiunea propusă, recurgând la aceeaș Sfântă Scriptură și la aceleași autorități catolice ca și Ierarhia. DESCOPERIT!

EDITORI:

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE „M. D. I.”

Societate Anonimă de Editură

STRADA CRIȘANA No. 33

B U C U R E Ș T I , 2

Copyrighted 1937

UNCOVERED - Rumanien

Made in Rumania

DESCOPERIT

ÎNȘELĂCIUNEA ESTE DATĂ PE FAȚĂ

PERSONELE ONESTE doresc să cunoască adevărul, fiindcă minciunile le aduc pagubă. A câștiga încrederea cuiva și apoi al face să aibă o părere greșită care primejduiește libertatea, proprietatea și viața sa, înseamnă a-l înșela.

Mincinosul original și autorul înșelăciunii și al amăgirii este Satan Diavolul. El a făcut pe oameni să învețe minciuni în mod public, ceea ce primejduiește libertatea, proprietatea și viața oamenilor. Milioane de oameni sinceri și creduli au fost înșelați, amăgiți și păgubiți peste măsură de mult. Spre a putea înșela pe oameni minciuna este ascunsă.

Adevărul descoperă înșelăciunea, punând în stare pe persoanele oneste să se ocrotească pe ele înșile. Isus Christos marele tâlcuitor al adevărului a zis despre Cuvântul lui Dumnezeu care este cuprins în Biblie: „Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17: 17). Mai departe a zis: „Căci nu este nimic ascuns care nu

va fi descoperit, și nimic tănuit care nu va fi cunoscut (Matei 10: 26).

De sute de ani oamenii au fost înșelați și amăgiți prin aceea c'au fost făcuți să creadă minciuni. Dar trebuie să vie timpul când adevărul va fi făcut cunoscut, așa încât oamenii să se poată feri de ceea ce le aduce pagubă. Acest timp a venit acum deoarece a sosit vremea hotărîită a lui Dumnezeu. Citiți prin urmare cu luare-aminte și fără prejudecată paginile următoare, și pentru fiecare întrebare câștigați-vă lămurire din Cuvântul lui Dumnezeu care este adevărul.

PETIȚIUNE PENTRU O DEBATERE

Oamenii cari înșeală publicul nu doresc ca declarațiunile sau învățăturile lor să fie examinate în mod public deoarece se tem că adevărul i-ar putea expune ridicolului și disprețului. Ierarhia romano-catolică se compune dintr'un corp de oameni cari sunt supuși unei puteri ce rezidă în Italia... Această Ierarhie stăpânește milioanele de oameni sinceri cari sunt numiți de Ierarhie „poporul catolic”. Ierarhia se împotrivește în mod energic întrebuițării stațiunilor de radio spre a radiodifuză adevărurile biblice cari o expun pe ea și învățăturile ei mincinoase. Spre a împiedica pe oameni de a auzi adevărul, ea nu se dă înapoi de la nici un mijloc oricât de rău ar fi. Ierarhia a rostit în mod public următoarea acuză: „Judecătorul Rutherford atacă Biserica catolică, sucește învățăturile ei și dă ocazie

la ură religioasă și bigoterie”.

Această acuză este falsă. Ca răspuns la această învinovățire 2.630.000 de persoane din „populațiunea catolică” și alți oameni sinceri au iscălit o petițiune cerând o dezbateră publică a învățăturilor romano-catolice, și ca un înalt funcționar al Ierarhiei catolice să dovedească aceste acuzări și să apere învățăturile catolice. Petițiua a fost publicată pretutindeni în statele Unite ale Americii, și tuturor funcționarilor mai înalți ai Ierarhiei li s'a trimes o copie de pe ea. Deoarece Ierarhiei i-a fost imposibil să-și susție, acuzația falsă, n'a primit discuția publică, prin urmare ea refuză să apere învățăturile catolice. Ea a refuzat petițiua cu dispreț.

Spre folosul milioanele de oameni cari au iscălit petițiua și a altora care au dorința să cunoască adevărul citez aici învățăturile principale ale bisericii catolice și le voi cerceta mai deaproape. Eu susțin că învățăturile citate în paginile următoare, care sunt reprezentate de organizațiunea catolică, nu sunt sprijinite de Biblie, ci sunt bazate pe teorii omenești. Ele sunt tradiții omenești și de aceea sunt false; ele primejduiesc libertatea și păgubesc proprietatea și viața oamenilor.

PURGATORIU

Învățătura despre „purgatoriu” care este învățată de Ierarhia romano-catolică și pe care au fost îndemnați să o creadă milioane de oameni sinceri, este pe scurt aceasta: „Când un catolic moare, în realitate nu este

mort, ci sufletul lui este în stare conștientă într'un loc de pedeapsă trecătoare, în așa zisul „purgatoriu”. Durata acestei pedepse în „purgatoriu” poate fi prescurtată prin rugăciunile și jertfele celor vii, și în felul acesta i se ajută sufletului prins în el”.

Eu refuz categoric acuzarea că sucesc învățăturile catolice. Eu n'am dorința să prezint ceva în mod fals. Adevărul este de o importanță cu mult mai mare decât învățăturile vreunui om sau ale unei organizațiuni. În ceea ce privește „purgatoriul”, voi cita o autoritate catolică recunoscută. „The Catholic Encyclopedia”, publicată cu permisiunea de a tipări a arhiepiscopului din New-York, zice în volumul XII sub subtitlul „purgatoriu” următoarele:

„I. ÎNVĂȚĂTURĂ CATOLICĂ. - Purgatoriu (Latinește, purgare, a face curat, a purifica) în armonie cu învățătura catolică, este un loc sau o stare de pedeapsă temporară pentru aceia care, trecând din această viață în mila lui Dumnezeu, și nefiind cu totul liberi de păcate ce pot fi iertate, n'au expiat îndeajuns greșelile lor... Sufletele care se află acolo pot fi ajutate prin rugăciunile credincioșilor, și mai cu seamă prin prinosul cel prea sfânt”.

James Cardinal Gibbons, o autoritate catolică bine cunoscută, spune următoarele în cartea sa „Credința Părinților Noștri”, capitolul XVI, Pagina 205, ediția a 78-a: „Biserica catolică învață că afară de un loc de chin veșnic pentru cei răi și un loc de pace veșnică pentru drepti în cealaltă viață mai există o stare mijlocie de pedeapsă temporară sau trecătoare pentru aceia

cari în timpul morții lor mai au încă păcate ce pot fi iertate sau mai au de ispășit pedepse vremelnice pentru păcate. Ea mai învață că sufletele care sunt în această stare intermediară numită „purgatoriu” nu se pot ajuta singure, dar că prin rugăciunile credincioșilor de pe pământ li se poate ajuta. Existența purgatoriului, firește, implică o dogmă corelativă — folosul rugăciunilor pentru cei morți — fiindcă sufletele cari se află în această stare mijlocie n'au atins încă ținta călătoriei lor. Ele sunt încă tot exilate din cer și au lipsă de harul divin”.

Pentru a arăta că învățătura despre „purgatoriu” este adevărată, trebuie să se poată dovedi clar că (1) fiecare om are un suflet deosebit și separat de creatura vizibilă; (2) că pentru suflet sau creatură, nu există moarte, că numai trupul moare și sufletul trăiește mai departe; (3) că cei morți sunt în stare conștientă; (4) că celor din „purgatoriu” li se poate ajuta prin sumele de bani ale prietenilor lor pământești pe care le dau pentru rugăciuni și slujbe.

Dacă învățătura despre „purgatoriu” este falsă, atunci milioane de oameni au fost înșelați și au fost ținuți încătușați prin frică și au fost îndemnați să-și deie banii și proprietatea în zadar; și afară de aceasta au fost induși în eroare în ceea ce privește viața vecinică. Fie că sunteți catolic sau nu, ca om sincer veți dori mult să învățați a cunoaște adevărul. Isus a zis: „Adevărul vă va face slobozi” (Ioan 8: 32). Dumneavoastră întrebați: cum pot constata eu ce este adevărul? Pot să mă încred în părerile oamenilor? Nu,

fiindcă toți oamenii sunt imperfecti, și părerea unui om imperfect este fără valoare dacă nu este sprijinită de fapte adevărate; și de aceea stă scris în Sfânta Scriptură: „Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în cari nu este ajutor” (Psalm 146: 3).

Biblia este Cuvântul exprimat al lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Biblia a fost scrisă în scopul ca să fie citită și să fie înțeleasă de toți oamenii sinceri de pe pământ la sfârșitul lumii (1 Corinteni 10: 11). Noi trăim acum la sfârșitul lumii (Romani 15: 4). Biblia n'a fost scrisă spre folosul unora puțini care se numesc „preoțime”, ci pentru toți care iubesc pe Dumnezeu și care doresc să-l servească, după cum a zis apostolul: „Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune, în neprihănire, pentruca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună” (2 Timotei 3:16, 17). Nimeni n'are de lipsă să roage pe cineva să-i interpreteze Biblia deoarece Sfânta Scriptură nu este hotărâtă pentru interpretarea privată (2 Petru 1: 20). Noi comparăm faptele reale (cunoscute ca adevărate) cu textele Bibliei, și în felul acesta putem vedea dacă concoardă sau nu; dacă concoardă sunt adevărate. Să lăsăm așa dar ca Cuvântul lui Dumnezeu să răspundă la fiecare din tezele pe care le vom considera aci.

Posedă fiecare om un suflet deosebit și separat de corp? Nu, fiindcă fiecare creatură vie care se mișcă și respiră este un suflet. Omul este un suflet, însă el nu are un suflet. „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din

țărîna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s'a făcut astfel un suflet viu” (Genesa 2: 7). Trupul și suflarea de viață, care însuflețește organismul, formează împreună sufletul sau creatura vie. Când omul moare, moare ca suflet, căci așa a hotărît Dumnezeu (Genesa 2: 17). „Căci țărîna ești, și în țărîna te vei întoarce” (Genesa 3: 19). „Înainte Lui se vor pleca toți ceice se pogoară în țărîna, ceice nu pot să-și păstreze viața” (Psalm 22: 29).

Este adevărat că trupul moare dar sufletul trăiește mai departe? Nu. Prima minciună a Diavolului pe care a spus-o Evei și care a fost scrisă, a fost: „Hotărît, că nu veți muri” (Genesa 3: 4); cu alte cuvinte, nu există moarte. Întrucât Eva a fost amăgită prin această minciună și Adam s'a unit cu ea în călcare, împotriva ambilor a fost rostită sentința de moarte și a fost executată asupra lor. Isus a zis din acest motiv despre Diavolul că este un mincinos și un ucigaș (Ioan 8: 44). Sufletul, adică omul sau creatura este aceea care moare, după cum stă scris: „Sufletul care păcătuiește, acela va muri” (Ezechiel 18: 4).

Când cineva a murit, este sufletul după aceea în vreun loc oarecare în stare conștientă? Nu. Sufletul sau creatura este aceea care este conștientă. Când un om sau un suflet moare, atunci această creatură nu mai are conștiință. Aceasta este dovada biblică incontestabilă. „Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic, și nu mai au nicio răsplată, fiindcă pînă și pomenirea li se uită. Tot ce găsește mîna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci, în locuin-

ța morților, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!” (Eclesiastul 9: 5, 10). Omul mort nu mai are cugete: „Suflarea lor trece, se întorc în pământ, și în aceeași zi le pier și planurile lor” (Psalm 146: 4). „Nu morții laudă pe Domnul, și nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii” (Psalm 115: 17).

Ajuta-vor sau folosi-vor prietenului meu din „purgatoriu” banii, prinoasele și slujbele pe cari le dau eu și rugăciunile mele sau rugăciunile altuia, și scurta-vor ele durata pedepsei lui acolo? Nu, fiindcă nimeni nu se află în „purgatoriu”. Prietenii morți ai Dumneavoastră nu sunt în „purgatoriu”. Ei sunt morți și în mormânt, după cum a zis Isus și așteaptă învierea (Ioan 5: 28).

Între „poporul catolic” este lucru știut, că se strâng, se dau și se primesc bani pe baza descrierii și susținerii, că astfel de sume de bani sunt întrebuințate în legătură cu slujbe și rugăciuni spre folosul celor din „purgatoriu”. Ca pildă pentru aceasta cităm următoarele dintr’o scrisoare publicată de „Părinții Franciscani”, datată în Louisville, Kentucky, în 21 Septembrie 1936, și iscălită de Fr. Anthony, O. M. C., Provincial: „Lista aci alăturată vă dă ocazie de a vă îndeplini datoria într’un chip iubitor și frumos față de morții Dumneavoastră iubiți, care în închisoarea lor din purgatoriu sunt fără ajutor și așteaptă ușurare, ceea ce nu li se poate aduce decât prin slujbe și rugăciuni... Vă rugăm să luați o parte deplină la aceasta ca să complectați suma pentru purgatoriu pe luna Noembrie”.

Acestei scrisori îi este anexat un formular care

trebuie complectat de dătător, și pe el stă scris următoarele: „Sfinția Voastră și Stimate Părinte Provincial: În aducere de aminte de iubiții mei, cei vii și cei morți, și în mulțumire pentru participarea Dumneavoastră zilnică la rugăciunile, slujbele și faptele bune ale Părinților Franciscani, vă trimit (sau vă promit) prin aceasta, darul meu de S... pentru... numele înșirate mai sus”.

Milioane de oameni sinceri au răspuns la apeluri de felul acesta și au dat mulți bani spre a ajuta iubiților lor din purgatoriu, ceea ce însă n’a ajutat nimănui nimic.

CÂND DESCOPERIT

Biblia care este întrebuințată în general ca Biblia catolică este în limba engleză traducere Douay, iar în limba germană traducerea Allioli. În aceste Biblii purgatoriul nu este amintit deloc. Nici o scriptură nu vorbește de un suflet în purgatoriu. Din anul 595 până în anul 604 după Christos în oficiul de papă al Ierarhiei romano-catolice a fost Gregorie, cunoscut ca Gregorie cel Mare. El a fost primul care „a descoperit un purgatoriu” și a lansat ideia că sufletele sunt chinuite acolo în purgatoriu. Enciclopedia lui Mc Clintock și Strong, volumul VIII, ediția 1879, scrie sub titlul „Purgatoriu”: „Oricare ar fi părerile unor părinți ai Bisericii despre această chestie, purgatoriul a fost necunoscut în Biserica creștină ca învățătură în decursul primelor șase sute de ani, și după cât se pare înainte de secolul al zecelea n’a fost făcut un articol de cre-

dință... Cu ocazia congresului din Bonn al Vechilor Catolici în anul 1875 Doellinger a zis: „Purgatoriul ca locul de ardere al păcatelor a fost o noțiune necunoscută atât în est cât și în vest până când l-a introdus Gregorie cel Mare (papă din 595 — 694)... Gregorie cel Mare a adăugat ideea unui chin în foc”.

Învățătura despre „purgatoriu” este sprijinită numai de părerea și interpretarea oamenilor, adică de cuvântul sau părerea oamenilor care au trăit înainte de aceasta cu sute de ani și care sunt numiți „părinți”. Autoritatea catolică proeminentă James Cardinal Gibbons zice despre „purgatoriu” pe pagina 208 a cărții sale citate mai sus: „Aceasta nu este interpretarea mea, ci declarația unanimă a părinților creștinătății”. După aceea citează numele unor bărbați de mai demult din Biserica catolică cari au răspândit această teorie. Cardinal Gibbons citează mai departe spre sprijinul teoriei purgatoriului cărțile de rugăciuni ale Bisericii și datinile rabinilor iudei de a se ruga pentru cei morți. Înseamnă însă astfel de autorități un sprijin adevărat pentru teoria purgatoriului și impun ele respectul acestei teorii? Este faptul că unii oameni au învățat înainte de aceasta cu sute de ani anumite lucruri despre „purgatoriu”, o dovadă pentru existența lui? Las’ să răspundă Isus cu privire la tradițiunea astorfel de oameni. Fariseii care în zilele lui Isus au format preoțimea și-au sprijinit învățăturile pe tradițiune. Ei au zis lui Isus: „Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina (tradițiunea) bătrânilor? Drept răspuns, El (Isus) le-a zis: „Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în

folosul datinei voastre?... Și ați desființat astfel cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre. Fățarnicilor, bine a prorocit Isaia despre voi, când a zis: „Norodul acesta se aproprie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești” (Matei 15: 1-9).

Isus arată aici că învățăturile oamenilor desființează Cuvântul Iul Dumnezeu. Apostolul Pavel exprimă aceeași concluzie. Atâta timp cât Pavel a practicat religia evreiască s’a lăsat condus de tradițiunea bătrânilor sau a părinților, dar după ce s’a făcut un urmaș al lui Christos Isus, a lepădat religia și tradiția părinților și a urmat numai poruncile lui Dumnezeu, așa cum le-a învățat Isus Christos (Galateni 1: 10-16). După aceea Pavel a îndemnat mai cu seamă pe toți creștinii să se ferească de învățăturile oamenilor și să țină strict de învățătura lui Christos Isus. „Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos” (Coloseni 2: 8).

Teoria despre „arderea în purgatoriu”, unde se presupune că multe creaturi sufăr în chin, a băgat frică mare în milioane de oameni sinceri și a îndemnat pe mulți să-și procure sume mari din banii lor câștigați cu greu și să le deie pentru facerea de slujbe. Ei au făcut aceasta în credința de a aduce prin aceasta ajutor celor din purgatoriu și mai târziu să aibă chiar ei înșiși un folos din aceasta. Astfel de oameni sinceri au fost jefuiți astfel de averea lor și au fost induși cu totul în eroare

în ceea ce privește calea spre viața veșnică. Cine este de vină și răspunzător pentru învățătura „purgatoriului” prin care au fost înșelați atâția oameni și sunt înșelați încă? Sunt membrii Ierarhiei romano-catolice și preoții cu totul vinovați pentru aceasta? Nu. Ar fi nedrept a afirma că ei poartă toată răspunderea. Cade oare toată răspunderea pe părinții organizației catolice? Nu, nu toată. Tatăl și sprijinitorul minciunii „purgatoriului” nu este altcineva decât Diavolul însuși. Diavolul a înșelat pe oameni și i-a făcut să creadă și să învețe învățătura purgatoriului. Scopul lui cu aceasta este să întoarcă atențiunea oamenilor de la Iehova Dumnezeu în așteptare că în cele din urmă va putea duce pe întreaga omenire în peire. Acea creatură nelegiuită care este numită în Sfânta Scriptură Șarpele cel vechiu, Satan și Diavolul este tatăl minciunilor și dușmanul de moarte al lui Dumnezeu și al omului. Atât Satan cât și servii lui susțin a fi luminile poporului și de multe ori se prezintă ca reprezentanții lui Christos, în vreme ce în același timp amăgesc și înșală pe oameni lesne crezători. În Biblie este scris cu privire la aceasta: „Oamenii aceștia sînt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, căci chiar Satan se prefac într'un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfirșitul lor va fi după faptele lor” (2 Corinteni 11:13-15).

În zilele de mai demult bătrânii care s'au numit „părinți” au fost înșelați de Diavolul, și acești bătrâni

sau preoți orbiți au transmis altora concluziile sau cugetele lor. Așa au fost amăgiți oamenii încontinuu de Diavolul, și atât preoțimea cât și milioane de oameni au fost induși în felul acesta în eroare. Marea masă a poporului a fost ținută în neștiință în ceea ce privește Biblia; dar acum a sosit timpul când din mila lui Dumnezeu lumina luminează mai clar decât oricând înainte. Prin îngrijirea lui Iehova Dumnezeu toți oamenii sinceri pot învăța acum să cunoască adevărul, și așa le va fi posibil să deie devotamentul lor lui Dumnezeu și împărăției sale, și nu unei organizații omenești sau diavolești.

Sprijinește Biblia catolică teoria că „sufletele sufăr în purgatoriu în stare conștientă”? Nu, nicidecum. Un text care este citat spre a sprijini teoria purgatoriului se află în 2 Macabei 12: 43-46: (Macabeii nu aparțin Bibliei Inspirate, ci apocrifurilor) „După aceea el [Iuda] le-a poruncit să strângă o dare, două mii de drahame de argint, pe care le-a trimes la Ierusalim pentru jertfă ca să fie oferită pentru păcatele celor morți. Și el a făcut bine cu aceasta căci s'a gândit la înviere. Căci dacă n'ar fi sperat că cei ce-au fost uciși în felul acesta vor învia, atunci ar fi fost în zadar și o nebunie să se roage pentru cei morți. Dar fiindcă el a cugetat că cei ce mor în bună credință au de sperat bucurie și fericire, a fost o părere bună și sfântă. De aceea s'a rugat el pentru cei morți ca să li se ierte păcatele”. Nici textul acesta nu amintește vreun purgatoriu sau suferințe, ci sprijinește adevărul Sfintei Scripturi că la timpul hotărît al lui Dumnezeu „va fi o

înviere a celor drepti și a celor nedrepti” (Faptele Apostolilor 24: 15). Iată o altă scriptură care dovedește definitiv că niciun suflet viu nu suferă în vreun loc oarecare numit „purgatoriu”. „Iată că toate sufletele sînt ale Mele. După cum sufletul fiului este al Meu, tot așa și sufletul tatălui este al Meu. Sufletul care păcătuiește, acela va muri” (Ezechiel 18: 4, 20). Cuvîntul „suflet” este întrebuintat ca însemnând același lucru ca și cuvîntul creatură. Așa dovedesc aceasta și alte scripturi, că creatura, sufletul sau omul care moare este mort și cu totul fără conștiință. Însă există o speranță pentru oameni în ziua învierii, când Domnul va învia pe cei morți din moarte.

ÎNVIERE

Cei morți se află în mormînt, adică ei n’au existență, și făgăduința lui Dumnezeu pentru ei este că vor fi înviați din moarte. Moartea de jertfă și învierea lui Isus Christos sunt o garanție pentru faptul că cei morți vor fi înviați. Isus a zis cu privire la aceasta: „Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul cînd toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Ceice au făcut binele, vor învia pentru viață; iar ceice au făcut răul, vor învia pentru judecată” (Ioan 5: 28, 29). Dacă unii morți ar fi fost în „purgatoriu”, Isus ar fi spus lucrul acesta. „Înviere” înseamnă a învia iarăși la viață. Dacă creatura sau sufletul suferă în mod conștient în „purgatoriu”, atunci ar trebui să fie viu;

însă în acest caz n’ar putea să fie înviere fiindcă o creatură vie nu poate fi înviată. Învățătura despre „purgatoriu” desființează Cuvîntul lui Dumnezeu cu privire la starea morților. Întrucît acea învățătură se sprijinește pe tradițiile oamenilor, chiar și numai faptul acesta dovedește că teoria purgatoriului este o invențiune a Diavolului întrebuintată în scopul de a înșela pe oameni și de a-i ține în neștiință despre scopul lui Dumnezeu de a învia pe cei morți.

IERTAREA PĂCATELOR

După învățătura catolică biserica este formată din aleasa organizată, numită „Ierarhie”, și toți catolicii în afară de Ierarhie sunt copiii bisericii și sunt numiți de obicei „poporul catolic”; de aceea biserica sau preoții bisericii pot să ierte păcate. Cardinal Gibbons zice cu privire la aceasta: „Și biserica, avînd puterea să deie laoparte piedeca mai mare, și anume păcatul, are puterea să deie laoparte și piedeca mai mică, care este pedeapsa vremelnică datorită păcatului” („Credința Părinților Noștri”, pagina 365).

Această concluzie sau doctrină este absolut contrară învățăturii Bibliei. Numai Dumnezeu poate ierta păcate prin meritul jertfei lui Christos Isus. Cu privire la sângele său propriu Isus a zis; „Căci acesta este sângele Meu, sângele legămîntului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor” (Matei 26:28). Sângele vieții lui Christos Isus care a fost vărsat

pe Golgota a procurat baza pentru iertarea păcatelor. Niciun preot și niciun grup de preoți n'are putere să ierte păcatele. Și nici o organizațiune de pe pământ n'are puterea aceasta. „Sîngele lui Isus Hristos, Fiul lui [Dumnezeu], ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1:7). „Dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre” (1 Ioan 2: 1, 2). Apostolul Petru a zis cu autoritate: „Isus ne-a poruncit să propovăduim norodului, și să mărturisim că El a fost rînduit de Dumnezeu, Judecătorul celor vii și al celor morți. Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor” (Faptele Apostolilor 10: 42, 43).

„Jertfa” (așa zisă a) slujbei este o jertfă fără sânge și prin urmare fără efect. Dumneavoastră vă dați banii despre care se susține că sunt un „dar de jertfă” pentru iubiții Dumneavoastră din „purgatoriu”, și, pe baza acestei susțineri și a darului, se fac rugăciuni pentru sufletele din „purgatoriu”. Însă aceste rugăciuni nu sunt de nici un folos pentru că nu există niciun suflet în „purgatoriu”, și afară de aceasta nici slujba n'ar folosi la nimic, fiindcă este o jertfă fără sânge; despre aceasta stă scris în Biblie: „Căci viața trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar ca să slujească de ispășire pentru sufletele voastre, căci prin viața din el face sîngele ispășire” (Leviticul 17: 11). „Și fără vărsare de sânge, nu este iertare” (Evrei 9: 22).

Obiceiul de a rosti rugăciuni pentru sufletele despre care se presupune că sunt în „purgatoriu” este o

datină religioasă care a fost transmisă de generațiunile din trecut, bazându-se pe tradițiune și nu pe Cuvântul lui Dumnezeu. Această învățătură este falsă pentru că desființează Cuvântul lui Dumnezeu. Indiferent de timpul când și prin cine a fost introdusă această învățătură, ea este mincinoasă, înșelătoare, induce în eroare și lucrează spre paguba omenirii. Ea face pe oameni sinceri să fie încătușați de o organizațiune pământească și să fie jefuiți de libertatea lor. Prin aceasta i se iau poporului într'un chip nejustificat și nepotrivit banii câștigați cu amar, deși nu primește nimic în schimb și prin aceasta i se aduce pagubă lui și proprietății sale. Dar înainte de toate această învățătură acopere dinaintea oamenilor adevărul important despre îngrijirea lui Dumnezeu pentru omenire prin care poate dobândi viață veșnică. Din acest motiv învățatura despre „purgatoriu” primejduiește viața vecinică a oamenilor.

Îngrijirea lui Dumnezeu este următoarea: Prin păcatul lui Adam toți oamenii au moștenit moartea; Christos Isus, prin vărsarea sângelui vieții sale, a garantat răscumpărarea omului de păcat și moarte; fiecare care crede în Cuvântul lui Dumnezeu și în Christos Isus, și se devotează lui Dumnezeu și lui Christos și rămâne credincios în aceasta, are făgăduința lui Dumnezeu a învierii la viață. O altă cale pe care să poată primi omul viață nu există (Faptele Apostolilor 4: 12). Diavolul știe bine că dacă oamenii ar merge pe o altă cale decât cea arătată de Domnul, aceasta ar însemna pentru ei moartea veșnică. De aceea inventează Diavolul învățături înșelătoare și face pe oameni să

le pue în practică pentruca să ascundă în felul acesta adevărul dinaintea semenilor lor. De aceea trebuie să vă hotărâți dacă voiți să urmați tradițiunile omenești care vin de la Diavolul și să trageți consecințele, sau dacă voiți să credeți în Dumnezeu și Christos Isus și să găsiți viața vecinică în fericire.

Pentruce refuză oare Ierarhia romano-catolică să discute în mod public o chestie atât de importantă cum este cea a „purgatoriului”? Dacă teoria purgatoriului este adevărată, atunci Ierarhia ar trebui să aibă dorința ca fiecare să o cunoască, și ar trebui să se ia toate măsurile posibile ca toți oamenii să cunoască această învățătură. Dar dacă teoria ei despre purgatoriu este falsă, atunci Ierarhia ar trebui să aibă dorința ca oamenii să învețe să cunoască adevărul așa cum este scris în Biblie. Christos Isus este lumina lumii și el luminează omenirea. El a învățat numai poruncile lui Iehova Dumnezeu. Christos a venit acum la judecată și de aceea luminează acum spre folosul poporului mai multă lumină asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Dogma falsă despre „purgatoriu” este descoperită și dată pe față de adevăr, pentrucă în mod vădit a sosit timpul lui Dumnezeu când toate lucrurile ascunse trebuesc scoase la iveală. Lumina muștră pe această învățătură diavolească, și oamenilor li se dă posibilitatea să afle adevărul despre ea. „Dar toate aceste lucruri, când sînt osândite de lumină, sînt date la iveală; pentrucă ceea ce scoate totul la iveală, este lumina” (Efeseni 5:13).

SUPREMAȚIE

Ierarhia romano-catolică învață că Domnul nostru Christos Isus a încredințat lui Petru locul supremației spirituale în biserica lui, și că această supremație a aparținut de atunci încoace totdeauna papilor din Roma. Aceasta este o altă concluzie hulitoare și greșită, care nu este sprijinită deloc de Cuvântul lui Dumnezeu, și prin care toți oamenii sinceri sunt induși în eroare spre paguba lor.

Ca dovadă că eu nu prezint în chip fals învățătura catolică, citez următoarele de la Cardinal Gibbons: „Biserica catolică învață afară de aceasta că Domnul nostru a dat Sfântului Petru primul loc de onoare și jurisdicțiune în guvernul Bisericii sale întregi, și că aceeași supremație spirituală a rezidat totdeauna în papii sau episcopii din Roma, ca fiind urmașii Sfântului Petru. Prin urmare pentru a fi urmași adevărați ai lui Christos și toți creștinii, atât între preoți cât și între laici, trebuie să fie în comunitate cu sfântul scaun al Romei, unde Petru guvernează în persoana urmașului său” („Credința Părinților Noștri”, pagina 92).

Țineți totdeauna în minte provocarea insultătoare a Diavolului față de Iehova și atunci veți recunoaște cu atât mai clar motivul pentru răspândirea anumitor învățături false. Diavolul a declarat în mod lăudăros că el poate face pe toți oamenii să se întoarcă de la Dumnezeu și să-l blasteme în față (Iov 2: 5). Din acel timp până astăzi, Diavolul a întrebuințat diferite

mijloace ca să-și realizeze provocarea lăudăroasă. Diavolul este un dușman viclean care se servește de înșelăciune și amăgire spre ași aduce la îndeplinire planurile rele. Mijlocul principal întrebuințat de Diavolul pentru ași realiza scopul este religia și învățătura doctrinelor religioase, care au o aparență de adevăr însă de fapt sunt înșelătoare. Doctrina supremației, după cum s'a amintit mai sus, nu este numai falsă, ci ea a înșelat pe mulți oameni și i-a făcut să devină în mod inconștient instrumentele Diavolului. Las' să examinăm acum fără prejudecată învățătura despre „supremația lui Petru și a papilor” în lumina Bibliei.

Nu există în Sfânta Scriptură nici-o dovadă biblică că Domnul i-a încredințat lui Petru oficiul supremației în biserică, și nici că Petru a avut vreodată vreun urmaș. Textele doveditoare citate în sprijinul acestei învățături sunt Matei 16: 17-19, cu deosebire partea aceasta: „Pe această piatră [după alte traduceri: stâncă] voi zidi Biserica Mea”. Mai întâiu este de importanță de a afla ce se înțelege sub această „stâncă”, și după aceea se poate constata ce înseamnă clădirea zidită pe ea. Așa se vede că Isus a întrebuințat cuvântul „piatră” sau „stâncă” în mod simbolic.

Iehova Dumnezeu este numit în Biblie în mod simbolic Stâncă cea mare fiindcă el este Ființă eternă și neschimbătoare din vecinicie în vecinicie (Psalm 90: 2). Biblia zice despre Iehova „El este Stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite, căci toate căile Lui sînt drepte; el este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, el este drept și curat” (Deuteronomul 32: 4).

Iehova Dumnezeu este „Stînca mîntuirii” (Deuteronomul 32: 15). „Nimeni nu este sfînt ca Domnul; nu este altul afară de Tine; nu este stîncă așa ca Dumnezeul nostru” (1 Samuel 2: 2). „Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul. Da. El este Stânca și Ajutorul meu” (Psalm 62: 1, 2).

Când Dumnezeu a alungat pe om din Eden pentru că a cedat amăgirii Diavolului, Dumnezeu și-a dat cuvântul că va naște o sămânță pe care o va întrebuința spre a nimici pe Satan și pe organizațiunea lui. Mai târziu Dumnezeu a făcut lui Avraam făgăduința că va face să vină prin această sămânță binecuvîntarea tuturor oamenilor ascultători (Geneza 3: 15; 12: 3; 22:17, 18). Acea Sămânță făgăduită este Christos Messia (Galateni 3: 16-29). Christos, sămânța, este funcționarul principal al lui Iehova și acela pe care Iehova îl întrebuințează ca să răscumpere pe neamul omenesc și să justifice numele lui. Acea sămânță este numită în Sfânta Scriptură de asemenea „stâncă” sau „piatră”. El este Regele uns al lui Iehova. În profeția lui Daniel Dumnezeu anunță dinainte că va lua din organizațiunea sa universală (pe care o aseamănă cu un munte mare) o „piatră” sau „stâncă” și cu ajutorul acestei pietre va nimici statuia sau chipul diavolesc, care reprezintă organizațiunea Diavolului; mai departe că „piatra” se va face un „munte mare”; un simbol al împărăției, și va umplea tot pămîntul. Acea „piatră” sau „stâncă” este Christos Messia, acela pe care Iehova Dumnezeu îl face Rege peste toate națiunile pămîntului și despre care este scris: „Dar în vremea

acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece supt stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârși și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui vecinic” (Daniel 2:29-45).

Organizațiunea principală a lui Iehova este împărăția sa sub Christos Isus și este numită „Sion” ; și Christos Isus este capul și piatra fundamentală a Sionului despre care stă scris: „De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului, temelie puternică; cel ce crede, nu se va grăbi” (Isaia 28:16). Această „stâncă” sau „piatră”, Christos Messia, este acela pe care reprezentanții religiei lumești l-au lepădat, și au emis învățături contrare lui; și de aceea este scris: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii” (Psalm 118: 22). Iehova menționează din nou prin profetul său pe Messia ca o „piatră” pe care-și zidește clădirea: „Ascultă dar, Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi de slujbă, cari stau înaintea ta — căci aceștia sunt niște oameni cari vor sluji ca semne. — Iată, voi aduce pe Robul Meu, ODRASLA. Căci iată piatra aceasta pe care am pus-o înaintea lui Iosua, numai spre piatra aceasta sunt îndreptați șapte ochi; iată, Eu Însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oștirilor; și într’o singură zi, voi înlătura nelegiuirea țării acesteia” (Zaharia 3: 8, 9). În profeția lui Isaia puternicul Messia este numit atât „stâncă” cât și „piatră”: „O piatră de poticnire” și „o stâncă de păcă-

tuire” (Isaia 8:14). Aceasta dovedește că cuvintele „piatră” și „stâncă” au același înțeles și sunt întrebuințate în mod simbolic. Apostolul aplică în mod hotărât numirile „piatră” și „stâncă” asupra lui Christos Isus: „După cum este scris: ‘Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire, și o stâncă de cădere: și cine crede în El, nu va fi dat de rușine (Romani 9: 33).

Ca iudeu Petru a cunoscut cuprinsul profețiilor despre viitorul Messia, Stânca. În împlinirea făgăduinței lui Iehova întreg Izraelul a așteptat atunci venirea lui Messia. Numele Messia și Christos înseamnă același lucru, și anume unsul și reprezentantul principal al lui Iehova. Andrei a fost unul dintre iudeii cu frica lui Dumnezeu, și când a văzut pe Isus s’a exprimat în felul următor: „Noi am găsit pe Messia (care, tălmăcit însemnează Christos)” (Ioan 1: 41). Când Isus a văzut pe Petru, i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa’, (care, tălmăcit, însemnează Petru [o piatră; după alte traduceri])” (Ioan 1: 42). Petru s’a făcut apoi un ucenic al lui Isus.

STÂNCA IDENTIFICATĂ

Fariseii, preoțimea aceluși timp, au practicat religia evreiască și au încercat neîncetat să prindă pe Isus. Ei au fost fățarnici și au susținut a reprezenta pe Dumnezeu, însă, după cum le-a zis Isus, au reprezentat pe Diavolul (Ioan 8: 44). Isus a îndemnat pe ucenicii lui să se ferească de învățăturile acestor preoți religioși.

După aceea Isus, adresându-se ucenicilor lui, a zis: 'Cine zic oamenii că sunt Eu?' Ei au răspuns: 'unul din proroci'. Apoi Isus le-a zis: „Dar voi, cine ziceți că sunt?” Isus nu spusese Iudeilor că este Messia. Petru a răspuns: Tu ești Christosul [(evreește) Messia: unsoal lui Dumnezeu], Fiul Dumnezeului celui viu” (Matei 16: 13-16). Așa a fost identificat Isus ca Stânca sau Piatra despre care au scris profeții.

Isus numise mai înainte pe Petru, după cum s'a amintit mai sus, Chifa, ceea ce de asemenea înseamnă o piatră. Când Petru a dat răspunsul citat mai sus, Isus s'a adresat lui Petru și a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră [stâncă; după alte traduceri] voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui” (Matei 16: 17, 18). Cuvintele pe care le-a întrebuințat Isus aici arată că prin cuvântul „piatră” nu s'a referit la Petru, pe care va fi zidită biserica lui. Pentru ce să întrebuințeze Isus cuvintele „și eu” dacă piatra se referă la Petru? Cuvintele înseamnă fără îndoială următoarele: 'Petru, Tatăl Meu din cer ți-a descoperit că eu sunt Piatra sau Stânca, Christos Messia, pe care l-a anunțat Tatăl meu prin profeții lui; și numele tău înseamnă o piatră; pe această stâncă (pe el pe unsoal lui Dumnezeu și pe însărcinatul lui Iehova vreau să-mi clădesc biserica'.

Având în vedere profețiile repetate ale lui Iehova că Messia, Christos, este Piatra Fundamentală sau Stânca împărăției sale, cum poate socoti cineva în mod

serios că Isus a încercat să schimbe scopul anunțat a lui Iehova și să întrebuințeze pe Petru ca temeliea bisericii sale, contrar scopului exprimat al lui Dumnezeu? O astfel de concluzie după care un altul trebuie să înlocuiască pe Regele uns al lui Iehova, nu este numai cu totul irațională, ci și hulitoare de Dumnezeu. Este o cursă vicleană a Diavolului de a întoarce atențiunea oamenilor dela marele Creator asupra creaturii, și de a întuneca astfel scopul Creatorului.

Apostolul a identificat în mod definitiv pe Christos Isus ca Stânca, a cărui tip a fost Moise, când a scris: „Și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru-că beau dintr'o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stânca era Christos” (1 Corinteni 10: 4). Isus Christos este marele Executor și Constructor al lui Iehova. El și-a clădit biserica a cărei Cap și Piatră Fundamentală este Christos Isus (Isaia 28: 16). Lipsește orice dovadă că biserica este zidită pe Petru, dar toate dovezile arată că biserica este zidită pe Christos Isus. Biserica este templul lui Dumnezeu și casa spirituală, după cum stă scris în Biblie: „Voi sunteți Templul lui Dumnezeu” (1 Corinteni 3: 16; 2 Corinteni 6: 16). „Piatra din capul unghiului fiind Isus Christos. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (Efeseni 2: 20-22).

Fiecare care devine un membru al organizațiunii templului lui Iehova, a cărei cap și temelie este Isus, este arătat în mod simbolic ca o „piatră”, așa cum a

numit Isus și pe Petru. Mărturia lui Petru însuși, scrisă prin inspirațiune, arată în mod cu totul hotărît că Isus cu cuvântul „piatră” nu s’ a referit la Petru ca primul, piatra pe care este clădită biserica. Apostolul zice: „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Christos. Căci este scris în Scriptură: ’Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El, nu va fi dat de rușine’” (1 Petru 2: 5, 6). Petru arată aici pe Isus Christos ca Piatra Fundamentală a clădirii. Acei creștini preinși cari au emis o teorie contrară, asemănătoare celei a Ierarhiei romano-catolică, sunt, după cuvintele Sfintei Scripturi, neascultători și s’ au lovit de Christos Piatra, după cum zice Petru (1 Petru 2: 7, 8).

URMAȘI

Apostolul Petru n’ a fost niciodată un papă. Petru n’ a avut niciodată un urmaș. Din aceste două motive niciun om nu poate primi oficiul de papă cu aprobarea lui Dumnezeu, după cum susține Ierarhia romano-catolică. Învățătura Bisericii romano-catolice cu privire la papa este explicată în literatura ei proprie ca următoarea: „Papă — Titlul de papă, întrebuițat mai de mult într’ o măsură cu mult mai mare ca astăzi, arată acum numai pe episcopul din Roma; și în virtutea pozițiunii sale de urmaș al Sfântului Petru este preotul

principal al întregii biserici, reprezentantul lui Christos pe pământ” („The Catholic Encyclopedia”, volumul XII).

„Succesiune apostolică. — PRETENȚIUNEA ROMEI. — Principiul care este la baza pretențiunii Romei este cuprins în ideia de succesiune. ’A succede’ înseamnă a fi urmașul; cu deosebire moștenitorul altuia, sau a ocupa poziție oficială imediat după aceea, așa după cum Victoria a urmat după William al IV-lea. Așa urmează acum papii romano-catolici în pozițiunea lor imediat după Sfântul Petru și administrează oficiul său; ei sunt prin urmare succesorii săi. Noi trebuie să dovedim (a) că Petru a venit la Roma și acolo și-a sfârșit pontificatul; (b) că episcopii din Roma care au venit după el au ocupat pozițiunea lui oficială în biserică” („The Catholic Encyclopedia”, volumul I).

Nu există absolut nici-o dovadă istorică că Petru a venit vreodată la Roma. Dar chiar și dacă ar fi mers la Roma, aceasta n’ ar fi o dovadă pentru primatul său sau pentru aceea că papii sunt urmașii lui. Scripturile care sunt citate de Ierarhia romano-catolică în sprijinul susținerii ei se găsesc în Matei 16: 19 și Ioan 21: 15-17. Însă niciuna din aceste scripturi nu sprijinesc deloc concluzia Ierarhiei.

CHEI

Isus a zis lui Petru: „Îți voi da cheile împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în

ceruri, și orice vei deslega pe pământ, va fi deslegat în ceruri” (Matei 16: 19)., Această scriptură nu înseamnă de loc că Petru a fost pus mai presus de ceilalți apostoli. Pavel adresându-se Corintenilor zice despre sine însuși: „Căci socotesc că în nimic nu sunt în urma celor mai de frunte apostoli” (2 Corinteni 11:5; Noul Testament, traducere nouă după textul original). Dar dacă a existat într'adevăr o deosebire, Pavel a avut o răspundere mai mare decât ceilalți fiindcă a fost făcut apostol deosebit al neamurilor, ales și însărcinat de Domnul în acest scop (Romani 11: 13). El a scris sub conducerea Domnului cea mai mare parte a învățaturii pe seama bisericii sau adunării. Prin cuvintele lui Isus adresate lui Petru cu privire la „cheile împărăției cerurilor” i s'a împărțit lui Petru îndeplinirea unei datorii deosebite, și după ce Petru a făcut acel lucru, n'a putut fi făcut din nou nici de el și nici de un altul.

Cuvântul „chei”, așa cum este întrebuințat în Sfânta Scriptură, arată privilegiul deschiderii, descoperirii și facerii de cunoscut a anumitor adevăruri despre împărăția cerurilor. Isus declară că aceasta este însemnarea adevărată a cuvântului întrebuințat aici. A fost datoria preoților iudei să facă cunoscut poporului cuprinsul Sfintei Scripturi. În locul poruncilor lui Dumnezeu acea preoțime a pus învățăturile oamenilor, și de aceea le-a zis Isus: „Ați luat cheia cunoștinții” (Luca 11: 52; trad. Nitzulescu).

I-a plăcut lui Dumnezeu să reție cunoștința despre împărăția cerurilor și să o ție ascunsă până la venirea lui Christos Isus, după cum este scris: „Taina [împără-

ției cerurilor] ținută ascunsă din vecinicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui” (Coloseni 1: 26, 27). Sfinții, apostolii, au fost aceia cărora le-a descoperit Domnul faptul că împărăția cerurilor se compune din Christos Isus, Capul și Stâncă fundamentală principală, împreună cu cei 144.000 de membrii ai corpului său (Efeseni 1: 20-23; Apocalips 7: 4). Domnul nostru a descoperit aceasta ucenicilor lui numai după înălțarea sa la cer. După ce au primit la Rusalii spiritul sfânt, ei au început să înțeleagă aceasta. Înainte de acel timp chiar și apostolii au așteptat că Domnul va întemeia o împărăție numai cu poporul Izrael. Înainte de înălțarea sa la cer, Christos a fost cu ucenicii săi: „Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: 'Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Izrael?' El le-a răspuns: 'Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat supt stăpânirea Sa. Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului'” (Faptele Apostolilor 1: 6-8).

Isus a întrebuințat cuvântul „chei” la plural, prin ceea ce arată că a înțeles mai mult decât o cheie. După ce Petru a primit la Rusalii darul spiritului sfânt, i s'a permis din mila Domnului să întrebuințeze una din aceste chei, prin faptul că a deschis și a făcut cunoscut scopul lui Dumnezeu de a alege din Iudei pe unii care vor fi făcuți membrii ai împărăției cerului. Evanghelia lui Christos Isus a fost propovăduită timp de trei ani de zile

numai Evreilor, și Domnul a ales din Iudei o rămășiță (Romani 11: 1-5). La sfârșitul aceluși timp Domnul a dat lui Petru cheile „cheie” prin care a deschis și a făcut cunoscut celor ce n’au fost Evrei că Dumnezeu va alege pe unii dintre ei care vor fi făcuți membrii ai împărăției cerurilor. Aceasta este explicat amănunțit în capitolul al zecelea al Faptelor Apostolilor.

Corneliu, un păgân, s’a rugat și a căutat să cunoască pe Domnul, și Domnul l-a trimis la Petru. Corneliu a povestit după aceea lui Petru despre o vedenie și un mesaj pe care le-a primit de la Domnul. Până la acel timp Petru n’a cunoscut însemnarea cheii a doua pe care i-a dat-o Domnul; acum însă Domnul i-a limpezit lucrul acesta și i-a arătat că evanghelia trebuie să meargă tot așa la păgâni ca și la Evrei: „Atunci Petru a început să vorbească, și a zis: ‘În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că în orice neam, cine se teme de El, și trăiește în neprihănire este primit de El’ (Faptele Apostolilor 10: 33, 35).

Așa a fost deschis atunci privilegiul împărăției cerului păgânilor tot așa ca și Iudeilor. Petru a comunicat mai târziu lucrul acesta celorlalți ucenici când le-a povestit în Ierusalim că Dumnezeu și-a aruncat privirile și peste neamuri ca să aleagă din mijlocul lor un popor pentru numele lui (Faptele Apostolilor 15: 14). Amândouă cheile au fost întrebuințate atunci de Petru ca să deschidă și să facă cunoscut altora taina împărăției cerurilor, și anume că Dumnezeu va lua o „rămășiță” din Evrei și pe unii din păgâni care vor forma împreună împărăția cerească sau biserica. Întrebuințarea

„cheilor” prin Petru, așa după cum a fost însărcinat, a fost prin aceasta îndeplinită. Și este imposibil ca un altul să poată urma lui Petru într’un lucru care este deja terminat. Aceasta dovedește definitiv că Petru n’a avut urmași.

Ce se înțelege însă sub cuvintele lui Isus adresate lui Petru: „Orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei deslega pe pământ, va fi deslegat în ceruri” ? Înțelegerea clară și neîndoelnică a acestor cuvinte este că Isus a făgăduit că va confirma faptele lui Petru în întrebuințarea cheilor, și că le-a confirmat; și le-a aprobat pe deplin. O astfel de confirmare a fost absolut necesară deoarece Petru n’a putut să lucreze numai pe baza autorității de la Domnul. Aceste cuvinte fiind rostite în legătură cu cheile, arată că Domnul a fost dispus să aprobe ce va face Petru cu cheile, dar nu ce va face în legătură cu alte lucruri.

Este cu totul irațional de a conchide că însărcinarea dată lui Petru a însemnat că el trebuie să aibă un urmaș perpetuu, și că orice leagă sau desleagă acest urmaș pe pământ, fie bine, rău sau fără importanță, va fi confirmat de Domnul. În aceasta se descopere din nou unul dintre acele scopuri înșelătoare ale lui Satan de a face pe oamenii sinceri să creadă că Petru a primit o însărcinare și împuternicire nemărginită, și are urmași care în același chip au o însărcinare și putere nemărginită. Prin această intrigă înșelătoare a lui Satan oamenii au fost îndemnați să deie omagiu și devotament și onoare unor oameni imperfecti, ceea ce este contrar Cuvântului Atotputernicului Dumnezeu. Nece-

sitatea unui urmaș al lui Petru nu s'a arătat niciodată. Și nici nu există nici-o dovadă că Petru a avut vreodată un urmaș.

Celălalt text biblic citat în sprijinul „supremației” lui Petru și a pretențiilor lui urmași se află în Ioan 21: 15-17. În timpul crucificării Petru s'a lepădat de Domnul și el a alunecat așa dar prin influența lui Satan (Ioan 18: 15-17; Luca 22: 31, 32). Isus avertizase pe Petru și îi zisese: „Dupăce te vei întoarce [pe calea cea dreaptă] la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi” (Luca 22: 32). În Ioan 21: 15-17 Isus a adresat aproape aceleași cuvinte lui Petru.

Când Isus după învierea sa a apărut înaintea lui Petru, i-a pus întrebarea: „Mă iubești?” A iubi înseamnă a fi devotat pe deplin și dezinteresat Domnului în ascultare de poruncile sale, despre ceace a vorbit Isus în alt loc (Ioan 14: 15; 15: 10). Faptul că Isus a pus de trei ori aceeași întrebare dovedește ce mult a voit să recomande lui Petru importanța iubirii sau ascultării dezinteresate. Petru și-a declarat iubirea pentru Domnul, și Isus a răspuns apoi: „Paște oile Mele!” adică dovedește iubirea ta prin faptul că mergi și vestești altora adevărul descoperit ție. Fiecare urmaș al lui Christos Isus a primit această însărcinare (Isaia 61; 1, 2; 43: 10-12). În loc ca prin această scriptură să se dovedească autoritatea supremă a lui Petru și a urmașilor lui, este dovedit exact contrarul. Biserica este organizațiunea lui Dumnezeu, și în ea Dumnezeu este suprem. Christos Isus este Capul bisericii; și Dumnezeu și Christos sunt învățătorii și stăpânitorii, și

ei singuri constitue „înaltele stăpâniri” (Romani 13: 1—3; 1 Corinteni 12: 18).

BISERICA

Doctrina catolică afirmă că biserica catolică este biserica cea adevărată, și a fost întemeiată pe Petru, și că papa este capul bisericii, este urmașul lui Petru, este infailibil, și este singurul care este autorizat să interpreteze Sfânta Scriptură. Despre aceasta zice Cardinal Gibbons: „Biserica adevărată trebuie să fie apostolică. De aceea găsim în crezul format în primul consiliu ecumenic din Nicea în anul 325 următoarele cuvinte: 'Eu cred într'o singură biserică, sfântă, catolică și 'apostolică'”. „Biserica catolică... își poate justifica ușor titlul apostolic fiindcă își trage origina dela apostoli” („Credința Părinților Noștri”, paginile. 38, 48). Astfel de învățături ale Bisericii romano-catolice nu sunt în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Biserica este organizațiunea lui Iehova Dumnezeu, după cum este scris: „Biserica Dumnezeului celui viu” (1 Timotei 3: 15). Christos Isus este capul, piatra principală din capul unghiului, temelia și stăpânitorul bisericii. 'Dumnezeu a înviat pe Christos Isus din morți și l-a făcut cap peste biserică' (Efeseni 1: 20-22). „Căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Christos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului” (Efeseni 5: 23). „El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentruca în

toate lucrurile să aibă întâietatea. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El. (Coloseni 1; 18, 19) „Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El” (1 Corinteni 12: 18).

Numele acelora care sunt membrii bisericii stau scrise în cer și nu într’o carte lumească (Evrei 12: 23). Iehova Dumnezeu și Christos Isus sunt învățătorii bisericii (Isaia 30: 20; 54: 13). Profeții din timpul vechiu au scris profețiile așa cum au fost inspirați de spiritul lui Iehova (2 Petru 1: 21). Apostolii au scris instrucțiunile pentru biserică cum le-au fost dictate și inspirate de Dumnezeu prin Christos Isus. Profețiile și învățăturile apostolilor sunt întrebuințate de Domnul spre a învăța pe membrii bisericii; de aceea a scris apostolul Pavel că Christos Isus este piatra principală din capul unghiului a bisericii, a templului lui Dumnezeu, clădit pe Christos; în acest scop au servit învățăturile pe care Dumnezeu le-a dat prin profeții lui sfinți și prin apostoli (Efeseni 2: 18-22).

Lipsește orice dovadă că apostolul Petru a fost singurul apostol care să deie învățături pentru biserică. Și întrucât nu există nici cea mai mică dovadă că Petru sau un alt apostol a avut urmași, susținerea Ierarhiei romano-catolice că papa este reprezentantul lui Christos, capul sau căpetenia bisericii, urmașul apostolului Petru, și aceea că el este învățătorul infailibil al bisericii, cade ca fiind cu totul neîntemeiată. O astfel de doctrină este iarăși una din acele intrigi viclene ale lui Satan de a atrage atențiunea persoanelor sincere asupra unu om sau asupra unei creaturi și de a întoar-

ce pe oameni dela Dumnezeu și Christos.

După învățătura romano-catolică Ierarhia este BISERICA, compusă din puțini oameni, în timp ce toți ceilalți catolici sunt numai sprijinitori sau copii ai bisericii și sunt numiți „Populațiunea catolică”. (Vezi „The Official Catholic Directory”, 1935). Dimpotrivă, Sfânta Scriptură arată că nu există numai o cale posibilă de a deveni un membru al bisericii, dacă cineva crede în Dumnezeu și în Christos Isus, se consacrează să facă voința lui Dumnezeu, apoi calcă în mod credincios pe urmele lui Isus și este ascultător de poruncile lui Dumnezeu până la moarte. Mai departe Sfânta Scriptură ne arată că acest privilegiu nu poate fi dobândit prin aceea că oamenii ne aleg în acest oficiu, ci prin faptul că Domnul îl dăruiește fiecăruia care-l ascultă pe deplin (Evrei 11: 6; 1 Petru 2: 21; Romani 8: 29; Apocalips 2: 10). Biserica este organizațiunea cerească a împărăției lui Dumnezeu. Faptul că cineva afirmă a fi un membru al bisericii lui, nu este nicidecum o dovadă că și este într’adevăr. „Nu orișicine-Mi zice: ’Doamne, Doamne !’ va intra în Împărăția cerurilor, ci celce face voia Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 7: 21).

LUMEA

Satan este domnitorul invizibil al acestei lumi rele, după cum stă scris în Sfânta Scriptură (Ioan 12: 31; 14: 30; 16: 11). Satan orbește mințile acelora care cred

învățăturile oamenilor și le urmează și în felul acesta neagă Cuvântul lui Dumnezeu: „A căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Dumnezeu” (2 Corinteni 4: 4). Conducătorii organizației bisericii catolice învață tradițiuni omenești și desființează prin aceasta Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt orbi față de adevăr și conduc și pe alții pe calea cea rea, și așa merg toți spre prăpastia nimicirii (Matei 15: 6, 14). Isus zice: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, pentru că este o împărăție dreaptă (Ioan 18: 36; Isaia 32: 1; 9: 6, 7). Exact contrar cuvintelor lui Isus, Ierarhia sau Biserica romano-catolică este o parte a acestei lumi rele, are legături cu lumea și se amestecă în politica fiecărei națiuni a pământului. Din acest motiv Ierarhia romano-catolică este un dușman al lui Dumnezeu și al împărăției sale, după cum este scris: „Suflete prea curvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu” (Iacob 4: 4).

Este un fapt bine cunoscut că ordinul Iezuiților este un instrument și o parte a organizației romano-catolice, și că această organizație influențează și stăpânește dictatorial Germania, Austria, Italia și alte țări, și în timpul prezent poartă cu toate mijloacele un războiu sângeros în Spania spre a aduce sub controlul ei și pe această țară. Numărul mare de scrieri sau de material de propagandă, care este publicat de Ierarhia romano-catolică în legătură cu „Acțiunea Catolică”,

dovedește îndeajuns că Ierarhia romano-catolică caută din toate puterile să câștige stăpânirea peste toate națiunile pământului. Chiar și numai faptul acesta este o dovadă conchizătoare că biserica catolică nu este biserica lui Dumnezeu, și nu lucrează cu autoritate dela Dumnezeu și dela Christos, ci că este instrumentul Diavolului ca să orbească pe oamenii sinceri și să-i întoarcă de la Dumnezeu și dela Christos.

Lumea este astăzi plină de răutate, și conducătorii între cei nelegiuți sunt reprezentanții religiei, care sunt sprijinatorii și instigatorii principali ai războiului și ai vărsării de sânge. Biserica lui Dumnezeu a cărei cap este Christos Isus va domni în dreptate și în pace, după cum reiese aceasta în mod clar din Isaia 9: 6, 7.

Creștinului i s'a poruncit în mod deosebit să se țină departe de lumea aceasta și să aștepte cu răbdare întemeierea împărăției lui Dumnezeu sub Christos Isus, sub a cărei domnie dreaptă se va face voința lui Dumnezeu pe pământ așa cum se face și în cer. Domnul Isus a învățat pe urmașii lui să se roage pentru aceasta. Ierarhia romano-catolică zice oamenilor în chip fals că martorii lui Iehova sprijinesc întemeierea unei împărății printr'un om. Nimic nu este mai îndepărtat de adevăr decât această afirmațiune. Martorii lui Iehova nu fac altceva decât aceea că atrag atențiunea asupra faptului că Dumnezeu a făgăduit să întemeieze o împărăție a dreptății a cărei Cap va fi Christos; această împărăție este acum aproape și oamenii trebuie să fie informați despre ea.

ICOANE

În organizațiunea bisericii romano-catolice sunt întrebuințate icoane și chipuri. Ele aparțin cultului religios, care datină omenească, după cum a zis Isus, vine de la Diavolul (Matei 15: 1-9; Ioan 8: 44). Despre icoane zice autoritatea catolică: „RELIGIUNE. — în fiecare formă de religie este cuprinsă convingerea că Ființa (sau ființele) misterioasă, supranaturală stăpânește viața și soarta oamenilor... Deaceea, în înțelesul cel mai strict, religiunea în sens subiectiv este dispozițiunea de a recunoaște atârnarea noastră de Dumnezeu, și în sens obiectiv este recunoașterea voluntară a acestei atârnări prin fapte de omagiu... Religiunea creștină a permis întrebuințarea de statui și icoane, care reprezintă pe Fiul lui Dumnezeu ce s'a făcut om, pe sfinți și pe îngeri. Aceste chipuri sunt un ajutor admisibil spre a edifica, deoarece cinstea ce li se dă este numai relativă, prin faptul că ea se dă prin icoane acelor ființe pe care le reprezintă ele. Aceasta se poate asemăna cu onoarea relativă ce se dă steagului națiunii” („The Catholic Encyclopedia”, vol. XII).

Această datină este o călcare directă a legii lui Dumnezeu și arată prin aceasta că vine de la Diavolul spre a înșela pe popor.

Iehova a dat tuturor care voiesc să-i placă porunca neschimbătoare: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor cari sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ,

sau în apele mai de jos de cât pământul. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; Căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam al celor ce Mă urăsc” (Exodul 20: 3-5).

Iehova Dumnezeu a dat această lege spre a ocroti pe poporul său de închinarea la Diavol. Planul Diavolului este de a întoarce pe neamul omenesc de la Dumnezeu; și tot ce tinde la aceea de a întoarce mintea de la Iehova și de la Christos este în mod clar o uneltire a Diavolului. Învățătura catolică despre întrebuințarea icoanelor în cult nu este sprijinită deloc de Sfânta Scriptură. Dimpotrivă, fiecare text biblic care se referă la chipuri dovedește că cultul chipurilor este o urâciune în ochii lui Dumnezeu (Exodul 32: 7-11; Habacuc 2: 18). „Atunci se arată omul cât este de prost cu știința lui, și orice argintar rămâne de rușine cu chipul lui cioplit; Căci idoli lui nu sunt decât minciună, și nu este nici o suflare în ei; sunt un lucru de nimic, o lucrare înșelătoare, și vor pieri, când va veni pedeapsa” (Ieremia 10: 14, 15).

Pentruce să voiască cineva să se închine la un chip al lui Christos Isus, când el trăește și în numele lui se poate ruga la Iehova? Isus a dat urmașilor lui o rugăciune model, după cum este amintită în Matei 6: 9-15. Este privilegiul fiecărui creștin să se adreseze lui Iehova Dumnezeu în numele lui Christos Isus fără ajutorul preotului sau a unei alte persoane și fără să întrebuințeze ceva icoane sau chipuri. „Și ori ce veți cere în Numele Meu, voi face, pentruca Tatăl să fie proslăvit

în Fiul” (Ioan 14: 13). „Pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea” (Ioan 15:16).

„The Catholic Encyclopedia” citată mai sus aseamănă întrebuițarea unor astfel de chipuri cu onoarea ce se dă steagului unei națiuni. Aceasta dovedește că salutarea icoanei este o ceremonie religioasă, fiindcă un astfel de salut atribue mântuirea lucrului al cărui simbol este icoana. Mântuirea omenirii însă nu poate veni numai de la Iehova Dumnezeu prin Christos Isus (Faptele Apostolilor 4: 12). Contrar Bibliei, de la Ierarhia catolică pleacă o mișcare de a sili pe copiii de școală să salute steagul. Prin aceasta se intenționează a-i sili să practice o formă de religie care înseamnă o călcare directă a legii lui Dumnezeu. Chiar și numai faptul acesta arată că aceasta este o uneltire vicleană a Diavolului de a întoarce pe creaturi de la Iehova spre a realiza provocarea lăudăroasă a lui Satan adresată lui Dumnezeu că poate să întoarcă pe oameni de la el (Iov 2: 4-6).

Chipurile n’au fost întrebuițate nici de apostoli și nici de primii creștini, ci ele au fost introduse pentru prima oară de organizațiunea romano-catolică. O autoritate bine cunoscută zice: „CULTUL ICOANELOR... II. În biserica creștină. — Icoanele au fost necunoscute în închinarea primilor creștini; și acest fapt a devenit o bază a unei învinuiri a păgânilor adusă în contra creștinilor că sunt atești... III. Venerarea icoanelor în biserica romano-catolică... Bellarmine zice că ’icoanele lui Christos și ale sfinților nu trebuiescenerate numai în mod simbolic, ci cu totul pozitiv. Rugăciunile să fie

adresate așa dar direct la icoane și nu numai așa ca și cum ar fi adresate la aceia pe care-i reprezintă icoanele... Icoana însuși este sfântă într’o măsură anumită, și anume prin asemănarea sa cu sfântul, prin sfințirea ei și prin întrebuițarea ei la închinarea; din aceasta urmează că icoanele însuși nu sunt îndreptățite la aceeași onoare ca Dumnezeu, CI LA ONOARE MAI PUȚINĂ’ (De imaginibus, I. ii, c. x.)... Bonaventura a tras din aceasta o concluzie justă: ’Întrucât venerarea ce i se dă icoanei lui Christos, i se dă lui Christos însuși, este potrivit de a te închina la Icoana lui Christos’ (Cultus latria, I. iii, dist. 9, art. 1, qu. 2)... Aceleași argumente care sunt întrebuițate astăzi de Biserica romană spre a apăra cultul chipurilor, au fost lepădate de creștinii primelor trei secole când au fost întrebuițate la apărarea cultului idolilor. Păgânii au zis: „noi nu ne închinăm la chipuri ci la aceia pe care îi reprezintă aceste chipuri”. (Mc Clintok and Strong’s Cyclopedia, volumul IV, ediția 1876).

PĂRINȚI

În organizațiunea romano-catolică toți preoții sunt numiți „părinte”, și papa este numit „sfântul părinte”. Cu privire la aceasta a zis „The Catholic Encyclopedia”, volumul IV: „Părinți ai bisericii... Sf. Irenaeus zice că un învățător este un părinte, și un ucenic un fiu (iv,41,2), și așa a zis și Clement din Alexandria

(Strom., I, i, 1). Un episcop este cu siguranță un 'părinte în Christos', deoarece el este acela care a botezat în timpurile de mai demult întreagă turma sa și el este învățătorul principal al bisericii sale... Numele 'părinte' care a aparținut la început episcopilor, a fost transmis așa zicând preoților care au oficiat în deosebi ca servii sacramentului pocăinței. Acum acest nume este dat tuturor preoților în Spania, în Irlanda și în anii din urmă și în Anglia și în Statele Unite ale Americii”.

Această învățătură este cu totul contrară Cuvântului lui Dumnezeu; ea onorează pe oameni și mai cu seamă este contrară poruncii lui Christos Isus.

Apostolii lui Isus Christos au vorbit fraților lor într'un mod iubitor și i-au numit fii sau copii, însă nimeni dintre ei n'a întrebuințat cuvântul părinte pentru sine însuși sau pentru o altă persoană. Procedând în felul acesta, apostolii s'au ținut strict de porunca dată lor de Isus, și anume: „Și 'Tată' să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri” (Matei 23: 9).

Fariseii, preoțimea evreiască, au inventat aceste titluri „părinte” sau „tată” și „maestru”, și au făcut pe oameni să-i numească așa spre a primi de la popor omagii și onoare. Știind Isus că un astfel de obicei este metoda Diavolului spre a întoarce pe popor de la Dumnezeu, a avertizat pe ucenicii săi de această primejdie și le-a zis mai departe: 'Voi nu puteți sluji la doi stăpâni. Voi nu puteți servi pe Dumnezeu și pe Mamona' (Luca 16: 13). Din pricina acestor lucruri au insultat fariseii pe Isus, și el le-a zis: „Voi sunteți ceice

vă îndreptățiți pe voi înșivă înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile: pentru că ce este înălțat între oameni este o urâciune înaintea lui Dumnezeu” (Luca 16: 15; Noul Testament, trad. nouă).

Pentru ce este purtarea de haine lungi, dantele de aur, acoperemânturi de cap deosebite și lucruri asemănătoare, o urâciune în ochii lui Iehova? Pentru că toate acestea au de scop să îndepărteze pe oameni de la Dumnezeu și să sprijinească uneltirea Diavolului. Aceste lucruri primejduiesc libertatea oamenilor și le aduc pagubă în ceea ce privește trupul și viața; și de aceea sunt o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să fie plin de respect față de semenii săi, însă a face o deosebire între urmașii lui Christos și a da unora o onoare mare este cu totul greșit. Toți sunt una în Christos, și a fost porunca lui Christos ca toți să fie una (Ioan 17: 21). Dumnezeu a luat măsuri de siguranță pentru poporul său pentru ca să nu fie orbit și amăgit de Diavolul, ci ca să cinstească și să slăvească pe Dumnezeu și nu pe oameni (Psalm 66: 2). Christos Isus n'a cerut onoare pentru sine (Evrei 5: 4, 5). El a dat toată onoarea și mărirea Tatălui său Iehova Dumnezeu. Isus s'a smerit pe sine însuși. „S'a desbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor” (Filipeni 2: 7)

Contrar cu acestea, papa, care susține a fi reprezentantul lui Christos, pretinde mare onoare, și lui îi sunt date următoarele titluri: „Sfântul Părinte, Sfinția Sa, Apostolul principal, Reprezentantul adevărat al lui Christos, Capul întregii Biserici, Tatăl și Doctorul

tuturor creștinilor”. Pentru toate titlurile acestea nu există o autoritate biblică, și primirea lor este în contradicere directă cu poruncile lui Isus Christos și înseamnă o călcare a lor. La mai mult de trei sute de ani după moartea lui Petru s’a introdus pentru prima oară oficiul și numele pompos papa. Și numai în anul 1870 a fost declarat papa ca infailibil. Dumnezeu lumii acesteia a fost acela care a conceput planul să pună pe un om în fruntea unei organizațiuni și să-l numească papă. Aceasta este o metodă vicleană a potrivnicului spre a întoarce mintea oamenilor sinceri de la Dumnezeu și a-i face să deie devotamentul lor unei creaturi de pe pământ.

TREIME

Învățătura treimii este o învățătură falsă care este răspândită de Satan spre a defăima numele lui Iehova. Învățătura romano-catolică despre treime este explicată în „The Catholic Encyclopedia” după cum urmează: „TREIME, binecuvântata... I. DOGMA TREIMII. — Treimea este cuvântul întrebuințat spre a arăta învățătura centrală a religiunii creștine — adevărul că în unitatea dumnezeirii sunt trei persoane, Tatăl, Fiul, și Spiritul Sfânt, și aceste trei persoane sunt într’adevăr deosebite una de alta. Așa este spus în cuvintele crezului Atanasian: Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, și Spiritul Sfânt este Dumnezeu, însă nu sunt trei Dumnezei, ci un singur Dumnezeu”.

Nu există niciun text biblic care să sprijinească învățătura treimii. Această învățătură este cu totul irațională deoarece este imposibil ca să existe trei persoane într’o singură persoană. Din citatul următor reiese clar că învățătura se bazează pe tradițiune: „Persoanele sunt egal de vecinice și pe aceeaș treaptă una cu alta; toate trei sunt egale, necreate și atotputernice. Nu există în Sfânta Scriptură niciun cuvânt prin care cele trei Persoane divine să fie indicate împreună. Cuvântul grecesc *trias* (cuvântul latin *trinitas* este o traducere a lui) se găsește pentru prima oară la Teofil din Antiohia în anul 180 după Christos” - „The Catholic Encyclopedia”, volumul XV, sub titlul „TREIME, binecuvântata”.

Observați acum ce zice Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, în care este dovedit că este un Dumnezeu, Iehova, și un Domn și Mântuitor, Christos Isus. Există un Dumnezeu, supremul, Cel Prea înalt, care numai el singur are numele Iehova. „Eu sunt Iehova, Dumnezeul tău” (Exodul 20: 2, 4; trad. Nitzulescu). Eu sunt Iehova, acesta este numele meu (Isaia 42: 8; trad. Nitzulescu). „Eu sunt Iehova, și alt Dumnezeu nu este” (Isaia 45: 5; trad. Nitzulescu). „Tu, al cărui nume este Iehova, tu numai ești Cel Prea înalt” (Psalm 83: 19; trad. Nitzulescu). „Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai pre sus de toți” (Efeseni 4: 4-6). El este împăratul vecinic fără început și fără sfârșit (Ieremia 10: 10). Cele spuse mai sus se referesc în mod deosebit și exclusiv la Iehova Dumnezeu, Cel Prea înalt.

Christos Isus care la început s’a numit Logos (Ioan

1: 1), a fost primul și prin urmare începutul creațiunii lui Dumnezeu. Isus zice cu privire la aceasta: „Iehova m'a zidit la începutul căilor sale” (Proverbe 8: 22; trad. Nitzulescu). Isus a fost începutul creațiunii, care a creat după aceea toate lucrurile după voința lui Iehova (Ioan 1: 2, 3). Observați mărturia lui Isus care dovedește peste orice îndoială că Iehova Dumnezeu este Creatorul și Tatăl, și că Logosul, adică Isus, este creatura, începutul creațiunii.

Isus a zis: „Eu am venit în Numele Tatălui Meu” (Ioan 5: 43). „Căci M'am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimes” (Ioan 6: 38). „Tatăl este mai mare decât Mine” (Ioan 14: 28). „Căci Eu n'am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M'a trimes, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc” (Ioan 12: 49). Iehova Dumnezeu, Tatăl, este Dătătorul de viață și prin urmare nemuritor, așa a zis Isus: „Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viață în Sine” (Ioan 5: 26). Acest citat din Biblia catolică nu poate fi negat de Ierarhia catolică. Apostolul Pavel a confirmat aceasta când a zis: „...până la arătarea Domnului nostru Isus Christos, pe care o va descoperi la vreme Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Cel fericit și singur atotputernic, singur nemuritor, Care locuște în lumina de care nu te poți apropia și pe Care nimenea din oameni nu L-a văzut și nici nu poate să-L vadă. Aceluia este cinstea și stăpânirea veșnică. Amin” (1 Timotei 6: 14-16; Noul Testament tradus de Episcopul Nicodem). Cu puțin timp înainte ca Isus să fie

crucificat, el s'a rugat la Iehova Dumnezeu, Tatăl lui: „Tată a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine, după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața vecinică tuturor acelorora, pe care I-ai dat Tu” (Ioan 17: 1, 2). Dacă Iehova și Isus sunt într'o singură persoană, atunci pentrue să se roage Isus la sine însuși?

Isus a zis în această rugăciune: „...ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M'ai trimes” (Ioan 17: 20, 21). Aceasta dovedește că unitatea nu înseamnă una în persoană sau în substanță, ci că Iehova Dumnezeu și Christos Isus lucrează totdeauna împreună în armonie deplină și în unitate, și că toți cei ce aparțin bisericii trebuie să fie de asemenea în unitate.

Cuvintele „spiritul sfânt” nu se referesc la o persoană. Aceste cuvinte arată puterea lui Iehova care este invizibilă ochilor omenesți și este consacrată cu totul dreptății sau sfințeniei. Învățătura treimii nu numai că este o înșelăciune, ci afară de aceasta desființează învățătura despre prețul de răscumpărare, care este singurul mijloc spre mântuirea neamului omenesc. Dumnezeu s'a îngrijit de răscumpărare prin prea iubitul său Fiu, după cum este spus limpede în Ioan 3:16. Dumnezeu a făcut pe Christos Isus Domn și Rege ca să domnească în dreptate peste lume (Faptele Apostolilor 2: 36).

Isaia a declarat: ‘Pe umărul Iui Christos Isus, al lui Messia, se va odihni guvernul drept’ (Isaia 9: 6, 7).

Ierarhia catolică afirmă în mod fals că martorii lui

Iehova vestesc oamenilor că un om va întemeia o împărăție pe pământ care va nimici pe toate celelalte națiuni. Ierarhia știe foarte bine că o astfel de învinovățire este o minciună răutăcioasă și servește numai spre a înșela pe oameni. Martorii lui Iehova nu fac altceva decât că atrag atențiunea asupra Sfintei Scripturi care învață clar că Dumnezeu va întemeia o împărăție cu Christos Isus ca căpetenie și domnitor, și că ea va fi o domnie de dreptate sub care oamenii de pe pământ vor învăța dreptatea. (Daniel 2: 44; Isaia 26: 9; 32: 1). Domnul Isus a învățat pe toți urmașii lui să se roage pentru această împărăție (Matei 6: 10). Ea este singura speranță pentru omenire (Matei 12:18-21).

MINCINOȘI

Cel mai mare dintre toți mincinoșii este Diavolul (Ioan 8: 44). Dumnezeu urăște pe mincinoși fiindcă aduc ocară asupra numelui său și duc pe popor la peire. „Martorul cel înșelător spune minciuni” (Proverbe 14: 25). „Martorul mincinos nu rămâne nepedepsit, și cel ce spune minciuni va pieri” (Proverbe 19: 9; Apocalips 21: 8). Dumnezeu a profetizat despre o organizațiune întemeiată pe înșelăciune, amăgire și o mulțime de minciuni, și zice despre acea organizațiune: („Bătrânul și dregătorul [Diavolul] sunt capul, și prorocul [predicatorii], care învață pe oameni minciuni, este coada). Cei ce povățuiesc pe poporul acesta îl duc în rătăcire, și cei ce se lasă povățuiți de ei sunt pierduți” (Isaia 9: 15, 16).

Astfel de învățători de minciuni susțin a fi copii ai lui Dumnezeu, și Dumnezeu zice despre ei: „Vai — zice Domnul — de copiii răzvrățiți, cari iau hotărâri fără Mine, fac legăminte cari nu vin din Duhul Meu, și îngrămădesc astfel păcat peste păcat !” (Isaia 30: 1). Ei au făcut o organizațiune religioasă întemeiată pe tradițiune care este contrară Cuvântului lui Dumnezeu.

Care organizațiune religioasă susține a fi de origină divină și reprezentanta pământească a lui Dumnezeu și a lui Christos, în timp ce ea învață învățături care se sprijinesc pe tradițiune omenească? Ierarhia romano-catolică. Cine a zis: „Iadul nu ne va birui”? Ierarhia romano-catolică care afirmă că ea va rămâne vecinic. Conducătorii Ierarhiei romano-catolice sunt bărbați aroganți și semeți și stăpânesc cu mândrie „populațiunea catolică”. Lor le zice Iehova Dumnezeu: „Pentru că ziceți: ‘Noi am făcut legământ cu moartea, am făcut o învoială cu locuința morților: când va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost minciuna!’ „Așa că legământul vostru cu moartea va fi nimicit și învoiala voastră cu locuința morților nu va dăinui. Când va trece urgia apelor năvălitoare, veți fi striviți de ea” (Isaia 28: 15, 18).

Învățăturile sau dogmele menționate mai înainte care sunt învățate de Ierarhia romano-catolică sunt cu totul false, după cum arată Sfânta Scriptură. Aceste învățături vestite de Ierarhie, prin care ați fost amăgiți și înșelați spre paguba Dumneavoastră, sunt următoarele: „Nu există moarte ; fiecare om are un suflet

nemuritor; milioane de suflete sufăr acum în 'purgatoriu' în mod conștient pedeapsa lor, și li se poate ajuta prin bani și slujbe; Petru este piatra fundamentală și capul bisericii; Biserica catolică este biserica adevărată; papii sunt urmașii lui Petru și sunt învestiți cu putere și autoritate supremă în biserică; papa este reprezentantul lui Christos; icoanele sunt obiecte potrivite pentru închinare și un ajutor în acest scop; papii trebuiesc numiți 'Sfântul Părinte' sau 'Sfinția Sa', și toți preoții sunt numiți pe drept 'părinte' ; și învățătura despre treime este o dogmă adevărată".

Învățăturile de mai sus ale Ierarhiei romano-catolice nu sunt sprijinite deloc de Cuvântul lui Dumnezeu, ci, dimpotrivă, Cuvântul limpede al lui Dumnezeu al adevărului arată că astfel de învățături sunt false, eronate și înșelătoare, că ele aduc pagubă poporului și că Satan este autorul lor. Aceasta este dovadă conchizătoare că Ierarhia romano-catolică nu este organizațiunea lui Dumnezeu, și că ea nu reprezintă pe Dumnezeu și pe Christos, ci este o organizațiune adusă în existență de dușmanul lui Dumnezeu, de Diavolul, spre a întoarce pe oameni de la Iehova Dumnezeu.

Iehova vă atrage acum atențiunea asupra adevărilor sale care nu pot fi combătute și care ca o grindină vârtoasă descopăr și aduc la iveală mulțimea de minciuni înapoia căreia și-a ținut ascunsă Satan organizațiunea. Potopul lui Dumnezeu de lumină și de adevăr mătură adăpostul minciunilor, și Dumnezeu va nimici foarte curând organizațiunea înșelătoare (Isaia 28: 17).

Ce se spune aici nu este o prezentare falsă a învăță-

turilor catolice. Și nimic nu se spune spre a expune ridicolului pe vreo persoană oarecare. Atențiunea Dumneavoastră este atrasă asupra acestor adevăruri pentruca să fiți în stare să recunoașteți ce învață Biblia și pentruca să găsiți un adăpost înainte de a izbucni mânia lui Dumnezeu peste toți ceice dezonoarează numele lui (Țefania 2: 1-3). Christos Isus este Justificatorul mare al lui Iehova și el va justifica numele Celui Prea Înalt prin faptul că va nimici prin împărăția sa dreaptă pe toți mincinoșii și toată înșelăciunea și amăgirea; toate acestea vor fi spre onoarea lui Dumnezeu și spre binecuvântarea omenirii ascultătoare.

PRIGONIRE

Între Evrei au fost reprezentanții religiei aceia care au prigonit pe Isus până la moarte fiindcă a spus adevărul. De la început au fost reprezentanții religiei, conduși de Ierarhia romano-catolică, care au prigonit în mod crud pe acei oameni ce-au oferit devotamentul lor nu oamenilor, ci în mod sincer lui Dumnezeu și l-au servit pe el și împărăția lui. Isus a fost prigonit de Diavolul și de instrumentele sale pentruca a fost credincios față de Iehova în vestirea adevărului. Ierarhia romano-catolică este o parte a lumii lui Satan, și această organizațiune prigonește pe urmașii lui Christos Isus din acelaș motiv, după cum a anunțat și Isus dinainte că va fi. „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentruca nu sunteți din lume, și

pentru că Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v'am spus-o: 'Robul nu este mai mare decât stăpânul său'. Dacă M'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi" (Ioan 15: 19,20).

Este Ierarhia romano-catolică aceea care poartă de mai mulți ani o luptă crudă împotriva martorilor lui Iehova și care a încercat să-i împiedice de a întrebuița stațiunile de radio spre a transmite adevărul Cuvântului lui Dumnezeu publicului. Pentru ce a amenințat ea cu boicotaj și a întrebuițat alte metode politice spre a intimida pe proprietarii stațiunilor de radio și ai face să oprească transmisiunile explicărilor Sfintei Scripturi? Pentru ce au insultat conducătorii romano-catolici din amvon și în ziare pe martorii lui Iehova și au îndemnat pe oameni să nu citească cărțile care sunt publicate de Societate și în care este explicată Biblia? Pentru ce au adunat și au ars aceste cărți? Singurul răspuns la aceste întrebări este că acești oameni nu doresc ca poporul să audă și să înțeleagă adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece adevărul rupe masca și descoperă adăpostul minciunilor, ceea ce îndeamnă pe oamenii sinceri să se întoarcă de la organizațiunea lui Satan și să se supue lui Dumnezeu și lui Christos Isus.

În 11 Februarie 1936 un înalt funcționar al Ierarhiei romano-catolice a adresat o scrisoare la o stațiune de radio din Filadelfia cu un protest. După cum este spus în acea scrisoare, el a protestat împotriva permisiunii acordate Judecătorului Rutherford de a întrebui-

țița stațiunea de radio Dumineca viitoare sau într'un alt timp, deoarece Judecătorul Rutherford atacă Biserica catolică, prezintă în chip fals învățăturile ei și stârnește ură religioasă și bigoterie. Cardinalul Dougherty a aprobat acea scrisoare și a adăugat cuvintele următoare: „Eu voi lua alte măsuri mai aspre dacă transmisiunile Judecătorului Rutherford se vor permite mai departe”. Nimeni nu poate dovedi că am prezentat undeva în chip fals învățăturile catolice. Dacă s'a stârnit sau s'a arătat ură, atunci a fost din partea membrilor Ierarhiei catolice din pricina vestirii adevărului. Dacă acuzarea din partea Ierarhiei romano-catolice este adevărată, pentru ce nu este gata un înalt funcționar al ei să discute în mod public despre învățăturile ei și să arate poporului unde am prezentat în chip fals învățăturile? Milioane de oameni, catolici și de alte confesiuni, nu cred că eu am prezentat fals învățăturile catolice. Peste 2.600.000 de oameni sinceri, catolici și necatolici, au iscălit o petiție cu rugămintea ca să aibă loc o astfel de discuție publică; Ierarhia știe foarte bine că acuzarea ei față de mine este cu totul falsă. Ea știe că adevărul Cuvântului lui Dumnezeu arată că învățăturile Ierarhiei catolice, și cu deosebire cele menționate aici, sunt false și nu sunt sprijinite de Biblie; mai departe că publicarea adevărului prin radio sau prin alte mijloace descopere învățăturile false și dă la iveală duplicitatea Ierarhiei înaintea ochilor tuturor oamenilor cinștiți și sinceri. Mulți din cei ce-au iscălit petițiunea menționată mai sus sunt catolici sinceri care ar fi avut un drept la aceea ca

funcționarii Bisericii catolice să le arate dacă învățăturile acelei organizațiuni sunt sprijinite de Cuvântul lui Dumnezeu. Faptul că petițiunea acestor catolici sinceri nu este luată în seamă de Ierarhie, ci este disprețuită, este o dovadă conchizătoare că Ierarhia știe că învățăturile ei sunt greșite, false și păgubitoare și ele induc în eroare, și ea știe că dacă adevărul va fi făcut cunoscut, oamenii vor părăsi acea organizațiune și se vor întoarce la Domnul. Ea nu cunoaște numai o cale spre a ține pe popor în neștiință: a susține că afară de ea nu cunoaște nimeni adevărul și că poporul trebuie să primească cuvântul ei și nu Cuvântul lui Dumnezeu.

Lăsând laoparte orice prejudecată, dacă cumva aveți vreuna, întrebați-vă în liniște următoarele: Ce este pentru mine mai important: a sprijini o organizațiune care susține a fi conducătorul meu spiritual și refuză să explice învățăturile ei și care nu ia în seamă petițiunea mea, SAU a cunoaște adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum este scris în Biblie, și urmându-l, a găsi calea spre viață veșnică în pace și fericire? Dumneavoastră înșivă trebuie să răspundeți la această întrebare înaintea lui Iehova Dumnezeu deoarece sunteți răspunzător față de el. A sosit ziua când fiecare care aude adevărul trebuie să fie cu luare-aminte la el, și să se așeze de partea lui Dumnezeu și a împărăției sale sub Christos ca să găsească viața vecinică, SAU să rămână de partea Diavolului și să fie nimic.

Examinarea acestor chestiuni importante nu s'a publicat în scopul de a vă îndemna să intrați într'o organizațiune pământească, ci numai pentru a vă da

posibilitatea de a lua Biblia dvs. înșivă în mână și de a examina aceste chestiuni în lumina celor spuse aci pentruca să vă câștigați dvs. înșivă dovada că ce este adevărul. Pe baza învățăturilor false examinate vi s'au luat într'un chip necinstit banii pe care i-ați câștigat cu greu; dvs. v'ați aflat în prinsoare, și libertatea dvs. a conștiinței, a cugetării, și a faptelor a fost nimicită. Ochii dvs. au fost orbiți așa încât n'ați văzut îngrijirea plină de har a lui Dumnezeu de a vă dăruia viață vecinică prin domnia împărăției sale sub Christos Isus. Proprietatea Dumneavoastră, libertatea dvs. și viața dvs. sunt de o importanță cu mult mai mare pentru dvs. decât vreun om oarecare sau o organizațiune omenească, și niciun om sau organizațiune n'are vreun drept să vă rețină astfel de lucruri importante. Iehova Dumnezeu a poruncit în Cuvântul său servilor lui, urmașilor adevărați ai lui Christos Isus, să avertizeze pe cei ce declară a fi creștini în ceea ce privește scopul lui Dumnezeu de a nimici pe Diavolul, pe organizațiunea lui și pe toți făcătorii de rele. Această explicare scurtă a adevărilor vă servește ca avertisment sau înștiințare, și răspunderea cade acum asupra Dumneavoastră (Ezechiel 33: 8, 9).

După ce ați citit această scriere veți avea dorința să citiți și alte scrieri despre scopul lui Dumnezeu, așa după cum este explicat în Biblie. Cetiți cartea „Bogăție” care explică lucrul mai amănunțit. Dumneavoastră vă puteți procura această carte și alte scrieri prețioase adresându-vă la „Societatea de Biblie și Tractate”.

Nu uitați cuvintele apostolului Pavel care a fost la

început un reprezentant al religiei și a prigonit pe creștini, dar care când s'a făcut creștin a vorbit adevărul pe față spre onoarea lui Dumnezeu. El a zis: „Nimeni să nu vă înșele cu vorbe deșerte; căci din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste oamenii neascultători. Să nu vă întovărășiți dar deloc cu ei” (Efeseni 5: 6, 7). „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip” (2 Tesaloniceni 2: 3). „Dumnezeu rămâne adevărat chiar și dacă toți oamenii devin mincinoși” (Romani 3: 4). Fiți onești cu dvs. înșivă și sinceri în cercetarea dvs. după adevăr. Cum a cerut profetul în rugăciunea către Dumnezeu mai multă lumină, așa să fie și rugăciunea dvs. : „Povățuiește-mă în adevărul Tău, și învață-mă; Căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele. Tu ești totdeauna nădejdea mea!” (Psalm 25: 5). Numai „adevărul vă va face slobozi” (Ioan 8: 32). „Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17: 17). „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea” (Psalm 119: 105). Dumnezeu va conduce pe toți căutătorii smeriți și sinceri ai adevărului. „El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cel smeriți calea Sa” (Psalm 25: 9). Această scriere vă aparține. Cetiți-o cu atențiune. Doriți ca și alți oameni să primească această scriere? Dacă da, atunci puteți dăruia o mică sumă pentru ca această broșură să fie răspândită mai departe spre binecuvântarea semenilor Dumneavoastră.

Iată câteva din scrierile

Judecătorului Rutherford:

**OCROTIRE
CE-AI DE LIPSĂ
HOTĂRÎRE
POPOR PRIVILEGIAT
CĂMIN ȘI FERICIRE**

Fiecare din broșurile de mai sus are 64 de pagini.
Un exemplar costă **5 Lei**.

Toate acestea se pot comanda de la:
SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE „M.D.I.”
Soc. Anonimă de Editură
Strada Crișana No.33. - BUCUREȘTI, 2

Biroul principal și adresa oficială a Societății de Biblie
 Și Tractate Turnul de Veghere
 WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, WATCHTOWER
 BIBLE & TRACT SOCIETY, INC. INTERNATIONAL BIBLE
 STUDENTS ASSOCIATION
 este
 124 Columbia Heights, Brooklyn 2, N.Y. U.S.A

	Adresa tipografiilor și editurilor:	
Africa de Sud	623, Boston House,	Cape Town Lagos
Africa de Vest	71 Broad St.,	Lagos, Nigeria
America	117 Adams St.,	Brooklyn I. N.Y.
Anglia	Craven Terrance,	Londra, W.2
Argentina	Calle Honduras 5646-48	Buenos Aires
Australia	7 Beresford Road	Strathfield, N. S. W
Belgia	2 Place Julie Dillens	St. Gilies-Brussels
Brazilia	Rua Licinio Cardoso 330	Rio de Janeiro
Canada	40 Irwin Aye.	Toronto 5, Ontario
Chili	Avendida Lyon 3004	Santiago
Columbia	Avendida 32. No. 18-24	Bogota
Costa Rica	Apartado 2043	San Jose
Cuba	C y 32. La Sierra, Marianao	Habana
Danemarca	Sondre Fasanvej 54	Copenhaga-Valbi
El Salvador	Apartado 401	San Salvador
Elveția	Allmendestrasse 39	Berna
Finlanda	Vainamoisenkatu 27	Helsinki
Franța	27 rue des Epinettes	Paris 17
Grecia	Lombardou 44	Atena
Guatemala	16a Calle Poniete No. 5A	Guatemala
Guiana Britanică	5 Croai Street	Georgetown Demarara
Haiti	1 Aye Eolosso Ruelle Vilgrain 47	Port-au-Prince
Hawai	1228 Pensacolta St.	Honolulu 34
Honduras	Apartado 147	Tegucigalpa
India	167 Love Lane	Bombay 27
Insulele Filipine	1219-B Oroquieta St	Manila
Jamaica	151 King St.	Kingston
Mexico	Calzada Melchor Ocampo 71	Mexico D.F.
Newfoundland	Post Box 521	St. John's
Noua Zeelandă	177 Dniell St.	Wellington, S. 1
Olanda	Joh. Verhuiststraat 160	Amsterdam-Z.
Panama	Apartado 274	Ancon
Porto Rico	49 Lutz Ave.	Santurce
Republica Dominicană	Apartado 996	Ciudad Trujillo
România	Str. Basarabia No. 38	București 2
Suedia	Luntmakaregatan 94	Stockolm
Trinidad	64 Frederich St	Port of Spain
Uruguay	Joaquin de Salterain 1264	Monevide

DESCOPERIT !

BOGĂȚIE

găsesc toți oamenii de bine îndată ce părăsesc tradițiunile inventate de oameni ale religiunii. Bogății nespuse de mari ale adevărului, cunoștinței și înțelegerii Cuvântului lui Dumnezeu sunt îngrămadite pentru Dumneavoastră în cartea cea mai nouă a JUDECĂTORULUI RUTHERFORD. Ea dă lămurire care pune în stare pe fiecare să vadă realizată dorința cea mai înfocată a neamului omenesc și speranțele lui cele mai

îndrăznețe.

BOGĂȚIE este o carte cu o copertă frumoasă roză, și are 368 de pagini, costă Lei 40. Ea se poate comanda dela

Societatea de Biblie și Tractate "M. D. I."
Soc. Anonimă de Editură
Str. Crișana No. 33, - BUCUREȘTI, 2.
